

БЪЛГАРСКО НАРОДНО ЧИТАЛИЩЕ „ЗОРА“ — СЛИВЕНЪ

Едва ли има другъ институтъ въ нашата нова история, който да е израстналъ тѣй-спонтанно, непринудено и като че ли естествено изъ народнитѣ усилия. Въ единъ краткъ периодъ, около шейсетѣхъ и седемдесетѣхъ години на миналото столѣтие, читалищата изникватъ въ почти всички по-важни градски центрове, и изиграватъ една, макаръ и безшумна, но значителна роля, за националното и културно развитие на българския народъ. Сливенското Народно Читалище „Зора“, основано въ тъмнитѣ дни на робията, 1860 година, е играло и продължава да играе една блѣскава благотворна роля въ културно-просвѣтния и националенъ развой на гр. Сливенъ. Прочетете „Историчнитѣ бележки“ на покойния читалищень деецъ З. Кировъ въ „Юбилейния сборникъ на читалището“, издаденъ по случай петдесетгодишното му чествуване презъ 1910 г., за да почувствувате, какво огнище на топлота, единение и култура е било то за Сливенскитѣ граждани и гражданки въ първитѣ години на съществуването презъ оная тъмна робска епоха. Следъ освобождението неговата роля се разширява и до нѣкжде измѣстя, съобразно съ новитѣ задачи и нужди на времето. Но вѣрно на основнитѣ си цели, макаръ и чрезъ нови способности и срѣдства, сега вече снабдено съ голѣмъ театраленъ салонъ, салонъ за беседи и забави, обширни читални зали, голѣма библиотека и доходни имоти, то е единственъ центъръ на културния животъ въ града ни. Библиотеката му брой 18,000 тома съчинения — научни и литературни; въ читалнята сж изложени за прочитъ почти всички български списания и нѣкой вестници, които задоволяватъ жадния за просвѣта гражданинъ; въ театралния салонъ кипи всестранна дейность — представления, концерти, беседи, сказки, изложби, тържества и пр., безъ да споменаваме киното, което въпрѣки критикитѣ, е станало единственото удоволствие за сливенското гражданство. Рѣдко ще се намѣри обществено начинание въ Сливенъ, въ което читалището да не е играло важна роля или да не е вземало активно участие. Особена проява въ последнитѣ години е Приказниятъ Театъръ, Народниятъ хоръ, Сливинска филхармония и Народния Университетъ. Читалището има и музей, въ който сж събрани голѣмъ брой старини и художествени картини.

Този грамаденъ растежъ на читалището е дѣло само на частния и енергиченъ починъ на будното сливенско гражданство. Всички еднакво влагатъ грижа и любовъ къмъ своя свещенъ институтъ — читалището. Сливенското читалище „Зора“ днесъ заема заслужено едно отъ първитѣ мѣста между читалищата въ Царството. Тукъ, въ Сливенъ, въ 1910 год. се роди идеята за читалищно съюзяване и затова читалище „Зора“ излжчи изъ срѣдата на своитѣ членове първитѣ ратници за създаването на Върховния читалищень съюзъ.